

இனிமையான குழந்தைகளே! நீங்கள் பாபாவின் பூமித்படி நடப்பீர்களானால் உங்களுக்கு பாருமே துக்கம் கொடுக்க முடியாது. துக்கம், துன்பம் கொடுக்கின்ற இராவணன் உங்களின் ராஜ்யத்தில் இருக்க மாட்டான்.

கேள்வி : இந்த ஞான யக்ஞத்தில் குழந்தைகள் நீங்கள் எதை ஆஹுதியாகக் (இடு போருட்கள்) கொடுக்கிறீர்கள்?

பதில் : இந்த ஞான யக்ஞத்தில் நீங்கள் என், நவதானியம் முதலிய எதையும் ஆஹுதியாகக் கொடுப்பதில்லை. இதில் நீங்கள் தேகத்துடன் கூட என்னென்ன உள்ளதோ அவை அனைத்தையும் ஆகுதியாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது புத்தி மூலம் அனைத்தையும் மறந்துவிட வேண்டும். இந்த யக்ஞத்தைப் பவித்திரமாக இருக்கக்கூடிய பிராமணர்கள் தான் பரிபாலனை செய்ய முடியும். யார் பவித்திர பிராமணர் ஆகின்றனரோ, அவர்கள் தான் பிறகு பிராமணில் இருந்து தேவதையாக ஆகின்றனர்.

பாடல் : உங்களை அடைந்ததால் நாங்கள் உலகத்தை அடைந்தோம.....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகள் தந்தையிடம் வந்துள்ளனர். குழந்தைகள் எப்போது தந்தையை அறிந்து கொண்டு தந்தை எனச் சொல்கிறார்களோ, அப்போது அவரிடம் நிச்சயமாக வருவார்கள். இல்லையென்றால் வரவே முடியாது. குழந்தைகள் அறிவார்கள், நாம் நிராகாரி எல்லையற்ற தந்தையிடம் செல்கிறோம், அவருடைய பெயர் சிவபாபா. அவருக்கு தம்முடைய சர்வீரம் என்று எதுவும் இல்லை. அவருக்கு யாருமே விரோதி ஆக முடியாது. இங்கே விரோதி ஆகின்றனர் என்றால் ராஜாக்களைக் கொண்று விடு கின்றனர். காந்தியைக் கொன்றனர். ஏனென்றால் அவருக்கு சர்வீரம் இருந்தது. பாபாவுக்கோ தம்முடைய சர்வீரம் எதுவும் இல்லை. யாருக்குள் பிரவேசமாகிறேனோ அவரைத் தான் கொல்ல விரும்புவார்கள். ஆத்மாவையோ யாரும் கொல்லவோ வெட்டவோ முடியாது. ஆக, யார் என்னை யதார்த்த ரீதியில் அறிந்துள்ளனரோ அவர்களுக்குத் தான் ராஜ்ய பாக்கியத்தைத் தருகிறேன். அவர்களுடைய ராஜ்ய பாக்கியத்தை யாரும் எரித்துவிட முடியாது. தண்ணீராலும் மூழ்கடிக்க முடியாது, எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும்.

குழந்தைகள் நீங்கள் பாபாவிடமிருந்து அவினாசி ராஜதானியின் ஆஸ்தி பெற வந்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு யாராலும் துக்கம் அல்லது கஷ்டம் கொடுக்க முடியாது. அங்கே கஷ்டம் கொடுப்பவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். கஷ்டம் கொடுப்பவன் இராவணன். இராவணனுக்கு 10 தலைகளையும் காட்டுகின்றனர். இராவணனை மட்டும் காட்டுகின்றனர். மண்டோதரியைக் காட்டுவதில்லை. ஆக, இங்கே ராவண ராஜ்யத்தில் உங்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட முடியும். அங்கோ இராவணன் கிடையாது. பாபாவோ நிராகாராக இருக்கிறார். அவரை யாரும் வெட்டவோ கொல்லவோ முடியாது. உங்களையும் அதுபோல் ஆக்குகின்றார். உங்களுக்கு சர்வீரம் இருந்தபோதும் எந்த ஒரு துக்கமும் இருக்காது. ஆக, அப்படிப்பட்ட தந்தையின் வழிமுறைப்படி நடக்க வேண்டும். பாபா தாம் ஞானக்கடல். வேறு யாரும் இந்த ஞானத்தைத் தரமுடியாது. பிரம்மா மூலம் அனைத்து வேத-சாஸ்திரங்களின் சார்த்தைச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். பிரம்மா, சிவபாபாவின் குழந்தையாவார். விஷ்ணுவின் நாபியிலிருந்து பிரம்மா வெளிப்பட்டார் என்பதெல்லாம் கிடையாது. நாபி எனச் சொன்னால் சிவபாபாவின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து வெளிப்பட்டார். நீங்களும் சிவனின் நாபியிலிருந்து வெளிப்பட்டிருக்கிறீர்கள். மற்றப்படி சித்திரங்களோ, அனைத்துமே தவறாகும். ஒரு பாபா மட்டுமே சரியானவர். இராவணன் தவறானவர்களாக (நேர்மையற்றவராக) ஆக்கி விடுகின்றான். இது விளையாட்டாகும். இந்த விளைாட்டை நீங்கள் தாம் அறிவீர்கள். எப்போதிருந்து இராவண ராஜ்யம் ஆரம்பமானதோ எப்படி மனிதர்கள் கீழே இறங்கி-இறங்கியே வந்துள்ளனர். மேலே யாரும் செல்ல முடியாது. பாபாவிடம் செல்வதற்கான வழி சொல்கின்றனர். அது மேலும் காட்டில் கொண்டு விட்டுவிடுகின்றது. ஏனென்றால் பாபாவின் வீடு சொர்க்கத்திற்கான வழி அவர்களுக்குத் தெரியவே இல்லை. குரு முதலான அனைவருமே ஹடயோகிகளாவர். வீடு-வாசலை விட்டு விடுகின்றனர். பாபா விடச் செய்வதில்லை. பவித்திரமாகுங்கள் என்று சொல்கிறார். குமார்-குமாரிகள் பவித்திரமாக உள்ளனர். திரௌபதி அழைக்கிறார், பாபா! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள். நான் பவித்திரமாகி கிருஷ்ணபுரி செல்ல விரும்புகிறேன். கன்யாக்களும் அழைக்கின்றனர். தாய்-தந்தை தொந்தரவு செய்கின்றனர், திருமணம் செய்தே ஆகவேண்டும் என அடிக்கின்றனர். முதலில் தாய்-தந்தை கன்னிகைகளின் காலில் விழுகின்றனர். ஏனென்றால் தங்களைப் பதீத் எனவும் கன்னிகைகளைப் பாவனமானவர்கள் எனவும் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். அழைக்கவும் செய்கின்றனர்-ஹே பதீத் பாவனா! வாருங்கள். இப்போது பாபா சொல்கிறார், குமாரிகள் பதீத் ஆகாதீர்கள். இல்லையென்றால் பிறகு அழைக்க வேண்டியிருக்கும். நீங்கள் தன்னைத்

தான் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபா வந்திருப்பதே பாவளனமாக்குவதற்காக. அவர் சொல்கிறார், சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தியைத் தருவதற்காக வந்துள்ளேன். அதனால் பவித்திரமாக வேண்டும். பதீத்தமானால் பதீத் ஆகியே இறந்து போவீர்கள். சொர்க்கத்தின் சகத்தைப் பார்க்க முடியாது. சொர்க்கத்திலோ அதிக மகிழ்ச்சிக் கொண்டாட்டம் இருக்கும். வைர-வைகூரியங்களாலான மாளிகைகள் இருக்கும். அதே ராதை-கிருஷ்ணர் பிறகு லட்சமி-நாராயணர் ஆகின்றனர். ஆக, லட்சமி-நாராயணரிடமும் அவ்வளவு அன்பு செலுத்த வேண்டும். நல்லது, கிருஷ்ணர் மீது அன்பு செலுத்துகின்றனர். பிறகு ராதையை ஏன் மறைத்து விட்டனர்? கிருஷ்ண ஜென்மாஷ்டமியன்று கிருஷ்ணரை ஊஞ்சலில் வைத்து ஆட்டுகின்றனர். மாதாக்கள் கிருஷ்ணரிடம் மிகுந்த அன்பு செலுத்துகின்றனர். ராதைக்கு செலுத்துவதில்லை. மேலும் பிறகு கிருஷ்ணராக ஆகக்கூடிய பிரம்மாவுக்கு இவ்வளவு பூஜை இல்லை. ஜெகத் அம்பாவுக்கோ அதிகப் பூஜை செய்கின்றனர். அவர் தாம் சரஸ்வதி-பிரம்மாவின் மகள். ஆதி தேவர் பிரம்மாவுக்கு அஜ்மீரில் மட்டும் கோவில் உள்ளது. இப்போது மம்மா ஞான-ஞானேஸ்வரி. நீங்கள் அறிவீர்கள், அவர் பிராமணி. அவர் ஒன்றும் சொர்க்கத்தின் ஆதிதேவியல்ல. 8 புஜங்கள் என்பதும் கிடையாது. கோவில்களில் 8 புஜங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. பாபா சொல்கிறார்- மாயாவின் ராஜ்யத்தில் அனைத்தும் பொய்களே! ஒரு பாபா மட்டுமே சத்தியமானவர். அவர் தாம் சத்தியத்தைச் சொல்கிறார், மனிதரிலிருந்து தேவதையா வதற்காக. அந்த உலகாயத் பிராமணர்கள் மூலமாகவோ நீங்கள் கதைகள் முதலியவற்றைக் கேட்டுக் கேட்டு இந்த நிலைமைக்கு வந்து விட்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது சாவு முன்னாலேயே நின்று கொண்டுள்ளது. பாபா சொல்கிறார், எப்போது மரமானது இற்றுப்போகும் நிலையை அடைகின்றதோ, அப்போது கலியுகத்தின் கடைசியில் கல்பத்தின் சங்கமயுக்ததில் நான் வருகிறேன். நான் யுகந்தோறும் வருவதில்லை. நான் கச்சமச்ச அவதாரம், வராக அவதாரங்களை எடுப்பதில்லை. நான் ஓவ்வொரு அனுவிலும் இருப்பதில்லை. ஆத்மாக்களாகிய நீங்களும் ஓவ்வொரு அனுவிற்குள்ளேம் செல்வதில்லை எனும்போது நான் எவ்வாறு செல்வேன்? மனிதர்களைப் பற்றிச் சொல்கின்றனர்-அவர்கள் மிருகங்களாகவும் ஆகின்றனர் என்று. அது அநேக உயிர்கள். என்னிக்கையில் அடங்காது. பாபா சொல்கிறார், சரியான வி யத்தை நான் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறேன். இப்போது தீர்மானியுங்கள், 8 லட்சம் பிறவிகள் என்பது சத்தியமா, பொய்யா? இந்தப் பொய்யான உலகத்தில் உண்மை எங்கிருந்து வந்தது? உண்மையோ ஒன்று தான் இருக்கும். பாபா தாம் வந்து சத்திய-அசத்தியத்தை நிர்ணயம் செய்கிறார். மாயா அனைவரையும் அசத்தியமாக ஆக்கி விட்டுள்ளது. பாபா வந்து அனைவரையும் சத்தியமானவர்களாக ஆக்குகிறார். இப்போது தீர்மானியுங்கள்-யார் சரி? உங்களுடைய இத்தனை குரு-முனிவர்கள் சொல்வது சரியா? பாபா சொல்வது சரியா? ஒரு சரியான பாபா தாம் சரியான உலகத்தின் ஸ்தாபனை செய்கிறார். அங்கே விதிமுறைக்குப் புறம்பான எந்த ஒரு காரியமும் நடைபெறுவதில்லை. அங்கே யாருக்கும் வி ம் (விகாரம்) கிடைப்பதில்லை.

நீங்கள் அறிவீர்கள், பாரதவாசிகளாகிய நாம் நிச்சயமாக தேவி-தேவதைகளாக இருந்தோம். இப்போது பதீத் ஆகிவிட்டுள்ளோம். அழைக்கவும் செய்கின்றனர், பதீதபாவனா வாருங்கள் என்று. ராஜா ராணி எப்படியோ அப்படியே பிரஜைகள் அனைவரும் பதீததாக உள்ளனர். அதனால் தான் லட்சமி-நாராயணர் போன்றவர்களைப் பூஜிக்கின்றனர் இல்லையா? பாரதத்தில் தான் பவித்திர ராஜாக்கள் இருந்தனர். இப்போது அபவித்திரமாக உள்ளனர். பவித்திரமானவர்களைப் பூஜிக்கின்றனர். இப்போது பாபா வந்து உங்களை மகாராஜா-மகாராணி ஆக்குகின்றார். ஆக, புருஷாத்தம் செய்ய வேண்டும். மற்றப்படி 8 புஜங்கள் உள்ளவர்கள் என்று யாருமே கிடையாது. லட்சமி-நாராயணருக்கும் கூட இரண்டு புஜங்கள் தாம். சித்திரங்களில் பிறகு நாராயணரைக் கறுப்பாகவும் லட்சமியை வெள்ளையாகவும் காட்டுகின்றனர். இப்போது ஒருவர் பவித்திரமாகவும் இன்னொருவர் அபவித்திரமாகவும் எப்படி இருக்க முடியும்? அப்போது சித்திரம் பொய்யாகி விடுகிறது இல்லையா? இப்போது பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், ராதை கிருஷ்ணர் இருவரும் வெள்ளையாக (தூய்மையாக) இருந்தனர். பிறகு காமசிதையில் அமர்ந்து இருவரும் கறுப்பாக ஆகிவிட்டனர். ஒருவர் வெள்ளையாக, மற்றவர் கறுப்பாக இருக்க இயலாது. கிருஷ்ணரை ஷ்யாம் சுந்தர் எனச் சொல்கின்றனர். ராதையை ஷ்யாம் சுந்தர் என்று ஏன் சொல்வதில்லை? இந்த வித்தியாசத்தை ஏன் வைத்துள்ளனர்? ஜோடி என்றால் ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டும். இப்போது நீங்கள் ஞான சிதையில் அமர்ந்துள்ளீர்கள். குழந்தைகளையும் இந்தப் புர அர்த்தம் செய்ய வைக்க வேண்டும். நாங்கள் ஞான சிதையில் அமர்கின்றோம். நீங்கள் பிறகு காமசிதையில் அமரும் சேட்டையை ஏன் செய்கிறீர்கள்? கணவர் ஞானத்தைப் பெற்றுக் கொள்கிறார், மனைவி ஞானத்தைப் பெறவில்லை என்றாலும் சண்டை ஆகிவிடுகின்றது. யக்ஞத்தில் விக்னங்களோ அதிகம் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஞானம்

எவ்வளவு பெரியது! எப்போது பாபா வந்தாரோ, அப்போது ருத்ர யக்ஞம் ஆரம்பமாகி விட்டது. எதுவரை பிராமணர் ஆகவில்லையோ, அதுவரை தேவதையாக ஆக முடியாது. சூத்திர பதீத்திலிருந்து பாவன தேவதை ஆவதற்கு பிராமணராக ஆக வேண்டும். பிராமணர் தாம் யக்ஞத்தைப் பாதுகாக்கின்றனர். இதில் பவித்திரமாக ஆகவேண்டும். மற்றப்படி (யாகங்களில் வைப்பது போல) என்தானியம் முதலியவற்றை ஒன்றாக வைப்பது கூடாது-மற்றவர்கள் செய்வது போல. ஆபத்து சமயங்களில் யக்ஞத்தைப் படைக்கின்றனர். பகவானும் கூட இத்தகைய யக்ஞத்தைப் படைத்தார் எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர். பாபாவோ சொல்கிறார், இது ஞானயக்ஞம். இதில் நீங்கள் ஆகுதியைப் போடுகிறீர்கள். தேகத்துடன் கூட என்னென்ன உள்ளதோ அனைத்தையும் ஆகுதியாகத் தரவேண்டும். பைசா முதலியவற்றைப் போடக் கூடாது. இதில் அனைத்தையும் ஸ்வாஹா செய்துவிட வேண்டும். இதைப்பற்றி ஒரு கதை உள்ளது. தட்சப் பிரஜாபிதா யக்ஞத்தைப் படைத்தார் (கதை). இப்போது பிரஜாபிதாவோ ஒருவர் தான். பிரஜாபிதா பிரம்மா, பிறகு தட்சப் பிரஜாபிதா எங்கிருந்து வந்தார்? பாபா பிரஜாபிதா பிரம்மா மூலம் யக்ஞத்தைப் படைக்கின்றார். நீங்கள் அனைவரும் பிராமணர்கள். உங்களுக்குத் தாத்தாவின் ஆஸ்தி கிடைக்கின்றது. நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், நாங்கள் பிரம்மாவின் மூலம் சிவபாபாவிடம் வந்துள்ளோம். பாபா இவருக்குள் வசிக்கிறார். இந்த பிராமணர்கள் அனைவரும் பாவனமாவதற்காக ஞான-யோகம் கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாங்கள் பதீத் அல்ல என்று நீங்கள் சொல்ல மாட்டார்கள். நாங்கள் பதீத், ஆனால் பதீத பாவன் எங்களைப் பாவனமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். மற்றப்படி மனிதர்கள் யாருமே பாவனமானவர்கள் இல்லை. அதனால் தான் கங்கையில் குளிக்கச் செல்கின்றனர். இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், ஒரே ஒரு சத்குருவாகிய பாபா தான் நம்மைப் பாவனமாக ஆக்குகிறார். அவருடைய புரீமத்தாவது - குழந்தைகளே, என்னுடன் மட்டும் உங்களுடைய புத்தியோகத்தை இணையுங்கள். நிர்ணயம் செய்யுங்கள். அந்த சூருக்களிடம் சென்றாலும் சரி, என்னுடைய வழிமுறைப்படி நடந்தாலும் சரி. உங்களுக்கோ ஒரே ஒரு தந்தை, ஆசிரியர், சத்குரு இருக்கிறார். எல்லையற்ற தந்தை மனிதர்கள் அனைவருக்குமே சொல்கிறார், ஆத்ம அபிமானி ஆகுங்கள். தேவதைகள் ஆத்ம அபிமானிகளாக உள்ளனர். இங்கோ இந்த ஞானம் யாரிடமும் இல்லை. சந்தியாசிகளோ, ஆத்மாவே பரமாத்மா, ஆத்மா பரமாத்மாவோடு ஜக்கியமாகி விடுகிறது எனச் சொல்லி விடுகின்றனர். இதுபோன்ற விஷயங்களைக் கேட்டுக் கேட்டு நீங்கள் எவ்வளவு துக்கமாக, பதீதமாகவும் ஆகிவிட்டிருக்கிறீர்கள்! யார் விகாரத்தினால் பிறக்கிறார்களோ, அவர்கள் தாம் பிரஷ்டாச்சாரி பதீத் எனச் சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்கள் இராவண ராஜ்யத்தில் பிரஷ்டாச்சாரி (மிகக்கீழான) காரியங்களையே செய்கின்றனர். பிறகு மணமுள்ள மலர்களாக ஆக்குவதற்காக பாபா தான் வரவேண்டியுள்ளது. பாரதத்தில் தான் வருகிறார். பாபா சொல்கிறார், உங்களுக்கு ஞானம் மற்றும் யோகத்தைக் கற்றுத் தருகிறேன். 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பும் கூட இதை உங்களுக்குக் கற்றுத் தந்து சொர்க்கத்தின் எஜமானனாக ஆக்கியிருந்தேன். இப்போது மீண்டும் ஆக்குகின்றேன். கல்ப-கல்பமாக நான் வந்து கொண்டு தான் இருக்கிறேன். இதற்கு ஆரம்பமும் கிடையாது, முடிவும் கிடையாது. சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே இருக்கிறது. பிரளயத்தின் விஷயமே கிடையாது. குழந்தைகள் நீங்கள் இச்சமயம் இந்த அவினாசி ஞான ரத்தினங்களால் பையை நிரப்பிக் கொள்கிறீர்கள். சிவபாபாவுக்குச் சொல்கின்றனர், பம்-பம் மகாதேவ்! பம்-பம் என்றால் சங்கொலி எழுப்பி எங்கள் பையை நிரப்பித் தாருங்கள். ஞானம் புத்தியில் உள்ளது இல்லையா? ஆத்மாவில் தான் சம்ஸ்காரங்கள் உள்ளன. ஆத்மா படித்து இஞ்சினியர் (பொறியாளர்) வக்கீல் முதலானவராக ஆகின்றது. இப்போது ஆத்மாக்கள் நீங்கள் என்னவாக ஆவீர்கள்? சொல்கிறீர்கள், பாபாவிடம் ஆஸ்தி பெற்று லட்சமி-நாராயணராக ஆவோம். ஆத்மா புனர்ஜென்மோ நிச்சயமாக எடுக்கின்றது. இவை புரிந்து கொள்ள வேண்டிய வியங்கள் இல்லையா? யாருக்காவது இந்த இரண்டு வார்த்தைகளைக் காதில் போடுங்கள்-நீங்கள் ஆத்மா, சிவபாபாவை நினைவு செய்வீர் களானால் சொர்க்கத்தின் ராஜைபதவி கிடைக்கும். எவ்வளவு சுலபம்! ஒரு பாபா மட்டுமே சத்தியத்தைச் சொல்கிறார். அனைவருக்கும் சத்கதி அளிக்கிறார். மற்ற அனைவரும் பொய் சொல்லி தூர்க்கி தான் அடையச் செய்வார்கள். இந்த சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றை நினைவிலிருந்து உருவாக்கி யுள்ளனர். பாரதத்தின் சாஸ்திரம் ஒரு கீதை மட்டுமே! பரம்பரையாக இவை இருந்து வந்துள்ளன எனச் சொல்கின்றனர். ஆனால் எப்போதிருந்து? சிருஷ்டிக்கு லட்சம் வருடங்கள் ஆகிவிட்டதாக நினைக்கின்றனர். நல்லது.

குழந்தைகள் நீங்கள் பாபாவுக்காக திராட்சை கொண்டு வருகிறீர்கள். நீங்கள் தான் கொண்டு வருகிறீர்கள். நீங்கள் தான் சாப்பிடுகிறீர்கள். நான் சாப்பிடுவதில்லை. நானோ அபோக்தா (எதையும் அனுபவிப்பதில்லை). சத்யகத்திலும் கூட உங்களுக்காக மாளிகைகளை உருவாக்குகிறேன். இங்கேயும்

கூட உங்களைப் புதிய மானிகையில் வைக்கிறேன். நானே பழையதிலேயே வசிக்கிறேன். இவர் அற்புதமான பாபா! இவர் தந்தையாகவும் இருக்கிறார் என்றால் விருந்தாளியாகவும் இருக்கிறார். பாம்பே சென்றால் விருந்தாளி எனச் சொல்வார்கள் இல்லையா? அதுவும் இவர் மிகப்பெரிய முழு உலகத்தின் விருந்தாளி ஆவார். இவருக்கு வருவதற்கும் செல்வதற்கும் நேரம் பிடிக்காது. விருந்தாளியும் அற்புதமானவர். தூர்தேசத்தில் வசிப்பவர் வேறொரு தேசத்தில் வந்துள்ளார். ஆக, விருந்தாளி ஆகிறார் இல்லையா? உங்களை மணமுள்ள மலர்களாக்கி ஆஸ்தி தருவதற்காக, சோழியிலிருந்து வைரமாக ஆக்குவதற்காக வருகிறார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடுக்கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) அவினாசி (அழிவற்ற) ஞானரத்தினங்களை தாரணை செய்து சங்கோலி எழுப்ப வேண்டும். அனைவருக்கும் இந்த ஞானரத்தினங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.
- 2) சத்தியம் மற்றும் அசத்தியத்தைப் புரிந்து கொண்டு சத்தியமான வழிப்பாடு நடக்க வேண்டும். எந்த ஒரு விதிமுறைக்குப் புறம்பான கர்மமும் செய்யக் கூடாது.

வரதானம் : பரமாத்ம அன்பின் ஆதாரத்தில் துக்கத்தின் உலகத்தை மறக்கக் கூடிய சுகம்-சாந்தி நிறைந்தவர் ஆகுக.

பரமாத்ம அன்பு அத்தகைய சுகம் தரவல்லது. அதில் மூழ்கி விடுவீர்களானால் இந்த துக்கத்தின் உலகம் மறந்து போகும். இந்த வாழ்க்கையில் என்ன வேண்டுமோ அவை அனைத்தையும் நிறைவேற்றுவது- இதுவன்றோ பரமாத்ம அன்பின் அடையாளம்! பாபா சுகம் சாந்தி மட்டுமா கொடுக்கிறார்? அதன் கஜானாவையே உருவாக்கித் தருகிறார். எப்படி பாபா சுகத்தின் கடலாக இருக்கிறாரோ, நதி, ஏரியாக அல்ல, அதுபோல் குழந்தைகளையும் கூட சுகத்தின் கஜானாவினுடைய எஜமானன் ஆக்குகிறார். அதனால் கேட்டுப் பெறுவதற்கான அவசியம் இல்லை. கிடைத்துள்ள கஜானாவை விதிப்பூர்வமாக ஒவ்வொரு சமயத்திலும் காரியத்தில் ஈடுபடுத்துங்கள்.

கலோகன் : தன்னுடைய அனைத்துப் பொறுப்புகளின் சுமையை பாபாவுக்கு ஒப்படைத்து விட்டு புள் வைத் ஆகுங்கள்.